

Parish Information Bulletin

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΥΔΟΜΑΔΑΣ 15—21 ΙΟΥΝΙΟΥ 2025

ΚΥΡΙΑΚΗ 15 ΙΟΥΝΙΟΥ	ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ, ΑΓ. ΠΑΝΤΩΝ, Ματθ. 10: 32-33, 37-38, 19: 27-30 7.30 πμ— Όρθρος και Θ. Λειτουργία
ΦΕΡΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ ΣΤΟ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ ΣΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ. (ΜΕ ΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠΟ 5—20 ΧΡΟΝΩΝ ΗΛΙΚΙΑΣ) Στις 10.30πμ διεξάγεται το μάθημα των Κατηχητικών για τα παιδιά μας. Νά φέρετε τὰ Παιδιά σας στο κατηχητικό σχολείο για νά μάθουν για τό Χριστό καί τήν πίστι μας.	
ΔΕΥΤΕΡΑ 16 ΙΟΥΝΙΟΥ	9.00 πμ— Ιερό Μυστήριο του Ευχελαίου 10.00 πμ— Σύναξη των ηλικιωμένων στο Hall
ΤΕΤΑΡΤΗ 18 ΙΟΥΝΙΟΥ	5.00 μμ— Παράκληση εις την Υπεραγία Θεοτόκο
ΠΕΜΤΗ 19 ΙΟΥΝΙΟΥ	★ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΑΠΟ 13-19 ΕΤΩΝ 8.00—9.00μμ στο Hall τις Έκκλησίας.
ΚΥΡΙΑΚΗ 22 ΙΟΥΝΙΟΥ	Έυαγγελικά Άναγνώσματα— Έπιστολή— Ρωμ. 2: 10 -16 Έυαγγέλιο— Ματθ. 4: 18 - 23

Telephone Contact Numbers

St Vasilios Church
9387 7693

π. Άθανάσιος
9383 4151

π. Έφραίμ
0490 378 215

Website:
stvasiliosbrunswick.com

Ό π. Άθανάσιος και
ό π. Έφραίμ είναι
στήν Έκκλησία
Δευτέρα—Παρασκευή
άπο 4.00μμ—6.00μμ

ΠΩΣ ΑΠΟΚΤΑΣ ΤΗΝ ΠΑΡΡΗΣΙΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ

Στον ΜΗ' Λόγον του ο Άγιος Ισαάκ ο Σύρος μας εξηγεί πως ο πιστός μπορεί να αποκτήσει παρρησίαν ενώπιον του Θεού και να ζητά την αποδοχήν των αιτημάτων του. Γράφει ο Άγιος:

«Από την αγάπην την οποίαν έδειξαν οι άγιοι προς τον Θεόν με όσα πάσχουν υπέρ τού ονόματός Του σε ώρες στενοχώριας και κατά τις οποίες δεν απομακρύνεται από όσους Τον αγαπούν, η καρδιά τους αποκτά παρρησία, ώστε να Τον απηκρίζουν χωρίς περικάλυμμα και να ζητούν από Αυτόν με πεποίθησιν. Μεγάλη είναι η δύναμις της προσευχής πού γίνεται με παρρησία».

Αγάπη λοιπόν προς τον Θεόν και τότε η παρρησία έρχεται σαν χρυσό στεφάνι πάνω στην ψυχή.

Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης

Ο Θεός δίνει σιγά - σιγά την Χάρη Του, για να βοηθείται ο άνθρωπος, γιατί αν νοιώσει στην αρχή την Χάρη του Θεού, μπορεί να τιναχτεί στον αέρα. Αν όμως δεν καταλάβει, ότι και αυτό το λίγο προέρχεται από τον Θεό και του μπει ο λογισμός, ότι κάτι είναι, τότε ο Θεός του το αφαιρεί, έως ότου καταλάβει, ότι δεν ήταν δικό του, αλλά του Θεού.

Όταν έρχεται η Χάρη στον άνθρωπο, λειώνει ολόκληρος. Τα οστά είναι σαν να μαλακώνουν και να λυγίζουν και ο νους απορροφημένος από τη Χάρη, δεν αισθάνεται καθόλου, το τι γίνεται τριγύρω του...!!!

Η Θεία Χάρη στέλνει τα χαρίσματα σαν αμοιβή σ' όσους έχουν καθαριστεί από τα πάθη. Τους επισκέπτεται χωρίς θόρυβο και σε ώρα που δεν γνωρίζουν. Η Χάρη δεν έρχεται σ' αυτόν που είναι υποδουλωμένος στην αμαρτία, αφού καμιά κοινωνία δεν μπορεί να υπάρξει μεταξύ φωτός και σκότους. Το πνεύμα της Χάριτος, προκειμένου να σώσει τον άνθρωπο, πρέπει να τον βρει καθαρό, για να αναπαυθεί σ' αυτόν, γιατί δεν πρόκειται για την απλή

απαλλαγή από τη δουλεία του διαβόλου, αλλά για το συμβιβασμό και τη συμφιλίωση με τον Θεό. Πρόκειται για την υιοθεσία από τον επουράνιο Πατέρα, για τη συναριθμήσή του με τους Αγγέλους και τους Αγίους, για τη θέωσή του.

ΚΥΡΙΑΚΗ Α' ΜΑΤΘΑΙΟΥ, ΑΓ. ΠΑΝΤΩΝ,

Ματθ. 10: 32-33, 37-38, 19: 27-30

Γιορτάζει η αγία μας Εκκλησία και πανηγυρίζει σήμερα τους Άγιους Πάντες, όλους δηλαδή εκείνους τους συνανθρώπους μας που όχι μόνο πίστεψαν στο κήρυγμα του Χριστού, αλλά με τη ζωή τους έκαναν πράξη τις αλήθειες του Ευαγγελίου και με το παράδειγμά τους ενισχύουν και προτρέπουν όλους εμάς να συνεχίσουμε τον καλό αγώνα της πίστεως. Είναι οι αδελφοί μας οι γνωστοί και οι αφανείς, είναι οι προστάτες μας, εκείνοι που πρεσβεύουν στον Κύριο και για τη δική μας σωτηρία και θαυματοουργούν όταν τους επικαλούμαστε με πίστη, είναι τα ζωντανά βιβλία της πίστεως, τα παραδείγματά μας και η απόδειξη ότι ο αγώνας μας και εφικτός είναι και δεν είναι άσκοπος αλλά το αντίθετο, σωτήριος και ζωοποιός.

Γι αυτό και σήμερα ακούμε από τον Ευαγγελιστή Ματθαίο να μας μεταφέρει τα λόγια του Κυρίου μας Ιησού Χριστού: “Κάθε έναν που θα με ομολογήσει ενώπιον των ανθρώπων, θα τον ομολογήσω κι εγώ μπροστά στον Πατέρα μου τον επουράνιο· και όποιον με αρνηθεί ενώπιον των ανθρώπων, θα τον αρνηθώ κι εγώ μπροστά στον Πατέρα μου. Εκείνος που αγαπά μητέρα ή πατέρα περισσότερο από εμένα, δεν μου είναι άξιος· και εκείνος που αγαπά τα παιδιά του περισσότερο από εμένα, δεν μου είναι άξιος. Κι εκείνος που δεν σηκώνει τον σταυρό του και δεν με ακολουθεί, δεν μου είναι άξιος”. Του λέει ο Πέτρος: Κύριε, ορίστε, τα έχουμε εγκαταλείψει όλα για να σε ακολουθήσουμε· τί λοιπόν θα κερδίσουμε; Ο Χριστός υπόσχεται ότι κατά την ημέρα της Δευτέρας Παρουσίας Του οι Απόστολοι θα καθίσουν δίπλα από τον θρόνο Του, και θα κρίνουν τις δώδεκα φυλές του Ισραήλ, “και ο καθένας που άφησε σπίτια ή αδελφούς ή αδελφές ή μητέρα ή πατέρα ή γυναίκα ή παιδιά ή αγρούς για χάρη του ονόματός μου, θα λάβει εκατό φορές περισσότερα και θα κληρονομήσει την αιώνιο ζωή”.

Η ομολογία της πίστεως αποτελεί ένα από τα σημαντικότερα στοιχεία για τη ζωή μας. Οι Άγιοι Πάντες το πέτυχαν αυτό, ομολόγησαν δηλαδή την πίστη τους στο Χριστό και Τον έθεσαν πρώτη προτεραιότητα στη ζωή τους, πάνω από κάθε τι ανθρώπινο και γήινο, γι αυτό και δοξάστηκαν από τον Θεό και τιμούνται από εμάς σήμερα. Και όταν μιλάμε για ομολογία πίστεως, έχουμε βέβαια στο νου μας τους άπειρους Μάρτυρες, που θυσίασαν ακόμα και τη ζωή τους προκειμένου να μην αρνηθούν την πίστη τους στον Χριστό. Δεν σκέφτηκαν τίποτα, δεν δέιλιασαν μπροστά σε καμία απειλή, δεν κάμφθηκαν από τους πόνους και τα βασανιστήρια, δεν αρνήθηκαν τον Χριστό ακόμα και όταν οι τύραννοι θανάτωναν ενώπιόν τους τα αγαπημένα τους πρόσωπα, γονείς, παιδιά, συζύγους. Για τους Μάρτυρες της πίστεώς μας το μεγαλύτερο αγαθό, το οποίο δεν μπορεί κανείς να μας αφαιρέσει, είναι ο Χριστός, τον οποίο δεν αρνήθηκαν και γι αυτό τα ονόματά τους έχουν μείνει αιώνια γραμμένα στο βιβλίο της ζωής.

Η ομολογία ωστόσο της πίστεως στον Χριστό δεν έχει να κάνει μόνο με το σωματικό μαρτύριο, αλλά με την όλη στάση του ανθρώπου, με τη διαρκή παρουσία του Χριστού στην καρδιά και στη ζωή του. Ομολογία πίστεως έδωσαν οι ασκητές της ερήμου, που θυσίασαν κάθε δικαίωμά τους και κάθε άνεση, ακόμα και την καθημερινή τους τροφή, για την αγάπη του Χριστού. Ομολογία πίστεως έδωσαν και οι Πατέρες της Εκκλησίας μας, ποιμαίνοντας τον λαό του Θεού με το παράδειγμά τους και με τα συγγράμματά τους, με τα οποία αγωνίστηκαν να μας μορφώσουν εν Χριστώ και να αντικρούσουν τις πλάνες των αιρέσεων. Ομολογία πίστεως έδωσαν και όλοι οι Άγιοι, ακόμα και εκείνοι που παραμένουν άγνωστοι σε εμάς και μόνο ο Θεός γνωρίζει.

Ομολογία του Χριστού καλείται να δώσει ο κάθε πιστός σε κάθε εποχή και σε κάθε περίπτωση, σε κάθε πτυχή και δραστηριότητα του καθημερινού του βίου, στην εργασία, στο σπίτι, στις συναναστροφές, στην κοινωνία, στον κάθε μας συνάνθρωπο. Ιδιαίτερα μάλιστα στην εποχή μας, που γίνεται προσπάθεια να περιοριστεί η πίστη στην ιδιωτική ζωή του ανθρώπου, που ο Χριστός και η πίστη μας βάλλεται με νέα μέσα και με πρόσχημα τα ανθρώπινα δήθεν δικαιώματα, ο λόγος του Κυρίου μας θα πρέπει να μας προβληματίσει ακόμα περισσότερο. Και τούτο επειδή, δυστυχώς, πολλές φορές παραθεωρούμε τον Χριστό και θέτουμε άλλες προτεραιότητες στη ζωή μας. Ασχολούμαστε με τα βιοτικά και τα καθημερινά, με την εργασία μας, με την οικογένειά μας, με τα θέλω μας, με το πώς θα γίνουμε αρεστοί και “επιτυχημένοι” στον κοινωνικό μας περίγυρο, και ξεχνάμε τον Χριστό ή δεν μιλάμε και πολύ γι' Αυτόν, μήπως και μας παρεξηγήσουν ή μας περιθωριοποιήσουν. Για να μη βρεθούμε στο περιθώριο της κοινωνίας, διαλέγουμε να θέσουμε τον Χριστό στο περιθώριο της ζωής μας, και να ασχοληθούμε με Αυτόν όταν οι άλλοι δεν θα μας βλέπουν, μυστικά και ιδιωτικά.

Στο σύγχρονο αυτό πειρασμό ας μη λησμονούμε ότι καμία αρετή δεν έχει μεγαλύτερη σημασία, όσο από την δημόσια ομολογία της πίστες μας στον Χριστό, όχι απλά με λόγια, αλλά με τα έργα μας και με τις πράξεις μας. [Διαφορετικά, αν δεν κάνουμε πράξη όσα μας προτρέπει σήμερα ο Χριστός, θα εκπλαγούμε εκείνη την ημέρα, όταν θα φωνάζουμε “Κύριε, άνοιξέ μας” κι εκείνος απαντήσει “Αλήθεια, δεν σας γνωρίζω” (Ματθ. 25, 12).]

--- Πηγή: Απλά και Ορθόδοξα: <https://xerouveim.blogspot.com>